

Side af Sagen. Men selvfølgelig var Bygningen kun et Middel; Maalet var at skabe Ly for den kvindelige Virksomhed. Under Forsamlingens livlige Tilslutning hævdede hun, at det vilde være absolut urigtigt ved en kgl. Fundats at slaa fast, hvortil den paa-tænkte Bygning i al Fremtid skal bruges. Det, Kvinderne kæmper for nu, er forhaabentlig om ikke altfor længe naaet; men andre Tider, andre Former. At Kvinderne og det kvindelige Arbejde for Tiden staar søgende, ligger i den uhyre Forskel, som Grundloven af 1849 med et Slag skabte mellem Mand og Kvinde. Før den Tid var vi alle Børn — under den enevældige Landsfader —, men paa én Gang løftedes den ene Part af disse temmelig lige-stillede Børn op til at være *Lovgivere*, den anden, Kvinderne, blev staaende paa det gamle Standpunkt. Heraf opstod det, som vi nu kalder Kvindesagen. Thi Kvinderne følte, at de var glemte, de søgte nu at finde den Plads, de burde indtage i det ny Samfund, hvor saa meget, ogsaa Hjemmene, var blevet anderledes. Endnu have de ikke fundet den — der er mange Spørgsmaal at svare paa, mange Opgaver at løse, før den findes. Vi lever nu i denne underlige Overgangstid, hvor det har været nødvendigt, at Mand og Kvinde hver har arbejdet for sig, fordi Mændene ogsaa efter den store Omvæltning jævnlig glemte at tage Kvinderne med i Betragtning. Men den Tid ligger sikkert ikke fjernt, da Mændene vil indse, at der ingen Mening er i, at vi saaledes arbejder hver i sin Baas, men at det eneste rigtige er, at Mænd og Kvinder hjælpes ad med at løse Samfundsopgaverne, og derfor gaar det ikke an at fastslaa bestemte Grænser for Virksomheden i den paa-tænkte „Kvindernes Bygning“; thi saare meget kan forandres i Løbet af nogle Aar. Lad os hellere lade Bygningens Bestemmelse i det enkelte være afhængig af de skiftende Tiders skiftende Repræsentanter, men lad os helst saa snart som muligt tage fat paa nogle af de mange Opgaver, som „Kvindernes Bygning“ skal tjene. (Levende Bifald), og saa haabe paa, at den egentige Kvindesag er vundet, endskønt Bygningen bliver staaende.

Frk. Anne Bruun sluttede det interessante og godt besøgte Møde med Ønsket om, at alle, der har Interesse for denne Sag, vil efter bedste Evne virke med til Opnaaelsen af et godt Resultat.

Den 18. Marts afholdt „Dansk Kvindesamfund“ et offentligt Møde, hvorved Frk. Kristine Dahl fra Kristiania holdt Foredrag om en Dragtreform for Kvinder.

Frk. Anne Bruun indledede Mødet med at betone, at „Dansk Kvindesamfund“ siden 1885 havde arbejdet for denne Reform af Kvindedragten, dels ved Udgivelsen af en Bog, dels ved Møder og Foredrag og endelig ved forskellige Udstillinger af Dragter, som